

Oponentský posudek na rigorózní práci
Mgr. Šárky Tampové
na téma „Trest obecně prospěšných prací v praxi“

Práce je rozčleněna na dvanáct částí, přičemž pokud pomínu absenci úvodu, toto rozčlenění je logické a co do struktury vhodné pro rigorózní práci. Úvodní kapitoly jsou tvořeny jednak stručným historickým vývojem, který obsahuje kromě historických údajů též příčiny, které vedly k postupnému zavádění této formy alternativního řešení. Navazuje drobná srovnávací analýza, u které však postrádám podrobnější údaje o příslušné právní úpravě (označení zákona nebo jiného právního předpisu, komentář právního textu, apod.). Neuvádění těchto potřebných údajů pak může vést k pochybnostem o správnosti a úplnosti provedeného srovnání.

Za těžiště práce považuji rozbor úpravy trestu obecně prospěšných prací v českém právu, včetně charakteristiky pachatelů, ale také postupů orgánů činných v trestním řízení při alternativním řešení trestních věcí. Velice oceňuji, že tato část obsahuje vlastní poznatky zpracovatelky, získané, jak z práce vyplývá, při činnosti soudce. Odráží se v nich nejen znalost právní úpravy, ale především tento rozbor postihuje vlastní problematické stránky tohoto druhu trestu a ve vhodném srovnání s příslušnými statistickými údaji tak zpracovatelka předkládá poměrně komplexní pohled na výhody i nevýhody alternativního řešení věcí prostřednictvím trestu obecně prospěšných prací.

Zpracovatelka neprovádí pouze kritiku, ale navrhuje konkrétní způsoby řešení problémů a případné změny v legislativě, které by tyto problémy pomohly odstranit. Zcela zřetelně i zde vynikají její osobní zkušenosti.

Přestože v práci formálně není uveden úvod, závěry zpracovatelka neopomněla a myslím, že s ohledem na obsah práce jsou odpovídající.

Po formální a jazykové stránce je práce zpracována požadovaným způsobem.

Při studiu jsem ovšem zjistil některé drobné nepřesnosti, jako např. že srovnávací analýza provedená v úvodu práce, kde se demonstrují údaje mezi lety 2002 – 2005, nemá potřebnou vypovídací hodnotu, protože není jasné, proč bylo zvoleno právě toto období (část 4.5, str. 25), dále že v části, kde pojednává o postupu státního zástupce při alternativním řešení trestních věcí (str. 50) uvádí, že státní zástupce schvaluje narovnání pouze v rámci zkráceného přípravného řízení, což je nepřesné a konečně také v tom, že literatura citovaná v závěrečné části práce není důsledně zmíněna v textu práce v poznámkách pod čarou.

Práci však i přes shora zmíněné nepřesnosti hodnotím velmi kladně a doporučuji ji k obhajobě.

Při obhajobě nechť se zpracovatelka zaměří na tvrzení Ministerstva spravedlnosti o tom, že velké procento trestu obecně prospěšných prací údajně vůbec není vykonáváno a na příčiny tohoto ministerstvem deklarovaného jevu.

V Praze dne 10. ledna 2008

doc. JUDr. Jaroslav Fenyk, Ph.D., Univ. Priv. Prof.
